

ศีลจุ่มในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก

BAPTISM IN ROMAN CATHOLICISM

พระแดนชัย สุริยวิโส (สุริยวงศ์)

Phra Danchai Suriyawungso (Suriyawong)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, PhraNakhonSiAyutthaya

e-mail: danchaid072@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 12 ธันวาคม 2568

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 21 ธันวาคม 2568

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 22 ธันวาคม 2568

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่อง ศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปเป็นหนึ่งในพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาคริสต์ พิธีศีลล้างบาปนี้เป็นพิธีกรรมที่สำคัญมาก ซึ่งพิธีนี้เป็นพิธีรับศาสนิกชนใหม่เข้ามาในศาสนาคริสต์ ชาวคริสต์ทุกคนเชื่อกันว่ามนุษย์ทุกคนมีบาปติดตัวมาแต่กำเนิด และการทำพิธีศีลล้างบาปนี้ จะช่วยทำให้บาปหายไปและกลับกลายเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความดีและความบริสุทธิ์ บุคคลใดที่จะเข้ามานับถือศาสนาคริสต์ จะต้องทำพิธีศีลล้างบาปก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งพิธีนี้จะมีบาทหลวงเป็นผู้กระทำ โดยใช้น้ำเทราดลงบนศีรษะแล้วกล่าวคำว่า ข้าพเจ้าขอล้างท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิตอันบริสุทธิ์ พิธีนี้กระทำได้ครั้งเดียวในชีวิต เมื่อเสร็จพิธีศีลล้างบาปแล้ว บุคคลนั้นก็จะเป็ศาสนิกชนของศาสนาคริสต์โดยสมบูรณ์แบบ

การรับศีลจุ่มหรือศีลล้างบาป เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของศาสนาคริสต์ ที่นิยมทำสืบเนื่องกันมานานตั้งแต่สมัยคริสตกาล โดยเชื่อว่าเป็นการล้างบาปที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ให้หมดไป เมื่อศาสนิกชนคนใดก็ตามที่ได้ผ่านพิธีการล้างบาปก็จะเป็นคนที่บริสุทธิ์ และได้เป็นศาสนิกชนของศาสนาคริสต์โดยสมบูรณ์แบบ ซึ่งพิธีล้างบาปนี้กระทำได้เพียงครั้งเดียวในชีวิต การรับศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปนั้นบาทหลวงจะเป็นผู้ที่กระทำพิธีให้รวมทั้งยังกำหนดวันประกอบพิธีกรรมให้อีกด้วย พิธีศีลล้างบาปนี้จะใช้น้ำเป็นสัญลักษณ์ในการกระทำพิธี โดยบาทหลวงจะเทน้ำราดลงบนศีรษะของบุคคลนั้น พร้อมกับกล่าวเป็นคาถาว่า ข้าพเจ้าขอล้างท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต และการกระทำพิธีศีลล้างบาปนี้สามารถกระทำได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ อาจจะกล่าวได้ว่า พิธีศีลล้างบาปนี้เป็นเสมือนประตูหน้าบ้านที่จะทำให้เราเข้าไปในห้องต่างๆ ภายในบ้านได้นั่นเอง

บทที่ใช้สวดรับศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปนั้น แต่ละนิกายของศาสนาคริสต์ก็จะมีบทสวดที่แตกต่างกันออกไป แต่บทที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก คือบทที่มาจากพระวรสารของนักบุญมัทธิว ในการกล่าวถึงพระตรีเอกานุภาพ ความว่า In the name of the Father, and of the Son, and of the

Holy Spirit ซึ่งแปลว่า ข้าพเจ้าล้างท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต อันเป็นเครื่องหมายภายนอกที่มาจากความเชื่อภายใน แสดงให้เห็นถึงว่าเป็นการชำระหรือลบล้างบาปกำเนิด โดยอาศัยการช่วยให้รอดของพระเยซูคริสต์

ผู้รับศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปนั้น หลังจากได้ผ่านการรับศีลล้างบาปไปแล้ว ผู้นั้นจะต้องดำรงตนตามพระบัญญัติทั้ง 10 ประการ เป็นข้อปฏิบัติตนตามหลักสากลในศาสนาคริสต์ และจะต้องเป็นผู้มีจิตใจเมตตาโอบอ้อมอารีต่อบุคคลอื่น เช่น การรักเพื่อนบ้าน การบริจาคทาน การมีน้ำใจช่วยเหลือสังคม ตลอดจนจนถึงการมีจิตใจที่จงรักภักดีต่อพระเป็นเจ้าในศาสนาของตน และจะต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับความเป็นศาสนิกชนที่ดีต่อศาสนาคริสต์อีกด้วย เมื่อผู้ที่รับศีลล้างบาปได้ปฏิบัติตนเช่นนี้แล้ว ย่อมเชื่อว่าเป็นผู้เคารพในพระเยซูคริสต์เจ้าและชีวิตในโลกนี้จะเป็นชีวิตที่ดีงาม

คำสำคัญ: ศาสนาคริสต์, ศีลจุ่ม, พิธีกรรม, นิกายโรมันคาทอลิก

Abstract

This article has the purpose Baptism or the sacrament of Penance is one of the sacred rites of Christianity. This is a very important rite. It is a ceremony for welcoming new believers into Christianity. All Christians believe that all humans are born sinful. Baptism will help remove sin and become innocent. Because Christianity is a religion of goodness and purity, anyone who wants to convert to Christianity must first undergo the sacrament of baptism. This ceremony is performed by a priest. He pours water over the head and says, "I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit." This ceremony can be performed only once in a lifetime. After baptism, that person is a fully fledged Christian.

Baptism is a Christian tradition that has been practiced since ancient times. It is believed to wash away all sins within a person. When a person undergoes baptism, they become pure and become a complete member of the Christian religion. This baptism can only be performed once in a lifetime. A priest performs the baptism and sets the date for the ceremony. The baptism is symbolized by water. The priest pours water over the person's head and recites a prayer: "I baptize you in the name of the Father, the Son, and the Holy Spirit." Baptism can be performed by both children and adults. It can be said that baptism is like the front door that allows us to enter the rooms within the home.

The prayer used for baptism varies from Christian denomination to Christianity, but the most popular prayer is the one from the Gospel of St. Matthew, referring to the Trinity: In the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit. This means: I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit. This is an

external sign of faith, demonstrating that it is a cleansing or erasing of original sin through the salvation of Jesus Christ.

After receiving the sacrament of baptism, those who are baptized must adhere to the Ten Commandments, which are universal Christian principles. They must also be compassionate and kind to others, such as loving their neighbor, giving alms, helping society, and having a heart that is loyal to their religion. They must also behave in a way that is appropriate for a good Christian. When a baptized person behaves in this way, they are considered to respect Jesus Christ, and life in this world will be a good life.

Keyword: Christianity, baptism, ritual, Roman Catholicism.

บทนำ

ในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก เป็นศาสนาที่มีผู้นับถือมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก ถือว่าก่อนที่บุคคลใดก็ตามจะหันมานับถือศาสนาคริสต์ หรือจะมาแสดงตนเป็นศาสนิกชนของศาสนาคริสต์ บุคคลนั้นจะต้องทำพิธีศีลจุ่มก่อน คือการล้างบาป เพราะเชื่อว่า ทุกคนล้วนมีบาปติดตัวมาด้วยกันทั้งสิ้น การทำพิธีศีลจุ่มนี้จะทำให้บาปของบุคคลนั้นหมดไปโดยสิ้นเชิง และเมื่อผ่านการทำพิธีศีลจุ่มแล้ว เชื่อว่าจะเป็นชาวคริสต์ที่สมบูรณ์แบบ และพิธีศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปนี้นิยมทำกันเพียงครั้งเดียว “พิธีนี้เป็นหนึ่งในพิธีศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาคริสต์ ซึ่งผู้ที่ประกอบกระทำพิธีนี้ เรียกว่า “ศาสนาจารย์” ก็จะใช้น้ำพรหม หรือจุ่มให้แก่ผู้ที่สมัครเข้าเป็นสาวกพระเยซูครั้งแรก และผู้ประกอบพิธีจะพาผู้เข้าพิธีประกาศตัวเป็นคริสต์ศาสนิกชนลงไปในแม่น้ำสระหรือบ่อ แล้วจุ่มผู้นั้นมิดลงทั้งตัว โดยใช้น้ำเป็นสิ่งประกอบในการทำพิธี เพราะมีความเชื่อว่า น้ำเป็นสิ่งบริสุทธิ์ สามารถชำระล้างบาปให้แก่ผู้ที่มาทำพิธีได้ ศีลล้างบาปหรือศีลจุ่ม ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ทุกคน จะต้องผ่านพิธีศีลล้างบาป เสียก่อนจึงจะเป็นชาวคริสต์ที่สมบูรณ์แบบ การรับศีลล้างบาปนั้นรับได้ครั้งเดียวเท่านั้น แล้วไม่ต้องรับอีกจนตลอดชีวิตแม้จะเปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่น แล้วในภายหลังกลับมานับถือศาสนาคริสต์อีก ก็ไม่ต้องรับศีลล้างบาป เรียกว่า ศีลล้างบาปเพราะคริสต์ศาสนาเชื่อว่ามนุษย์ทุกคน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

มีบาปติดตัวมาตั้งแต่เกิดที่เรียกว่า บาปกำเนิด บาปนี้ติดมาจากบรรพบุรุษ ซึ่งตามพระคัมภีร์กล่าวว่า มาจากมนุษย์คู่แรก คืออาดัมและอีฟ “การล้างบาปทำได้โดยเอาน้ำรดที่หน้าผาก จะให้ผู้นั้นเป็นผู้ล้างบาปให้ก็ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นชาวคริสต์ด้วยกัน เมื่อเอาน้ำเทรดหน้าผากแล้ว ให้กล่าวว่าฉันล้างท่านในนามของ พระบิดา พระบุตร และพระจิต” ก็นอกจากนั้นเป็นพิธีประกอบ อาจทำหรือไม่ทำก็ได้ เช่น สวดมนต์ รับศีลและอดอาหารในพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งถือว่าเป็นพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาคริสต์ได้กล่าวถึงเรื่องของพิธีศีลจุ่มเอาไว้ อย่างละเอียดว่า พิธีบัพติศมา คือ พิธีล้างบาป เป็นพิธีการในการเข้าเป็นสมาชิกของศาสนจักรคริสต์ สำหรับพิธีบัพติศมาจะประกอบไปด้วยผู้รับบัพติศมา (ผู้เชื่อในพระคริสต์) และผู้ประกอบพิธีบัพติศมา (ผู้ดำรงอำนาจฐานะปุโรหิต) ผู้ที่จะรับบัพติศมาได้จะต้องอายุอย่างน้อย 8 ปี ขึ้นไปและเป็นผู้ที่เรียนรู้ในพระกิตติคุณแล้วและยอมรับในคำสอนของศาสนจักรคริสต์เป็นผู้ที่ได้เรียนรู้กับ

ผู้สอนศาสนาของศาสนจักรคริสต์ (กรณีเป็นผู้สนใจ) และต้องเรียนรู้พระกิตติคุณกับผู้สอนศาสนาจนจบ บทสนทนา และยอมรับพระกิตติคุณเบื้องต้น คือ มีศรัทธา กลับใจ รับบัพติศมา และรับของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งอยู่ในหลักแห่งความเชื่อของศาสนจักรคริสต์ ในข้อที่ 4 คือเราเชื่อว่าหลักธรรมและพิธีการเบื้องต้นแห่งพระกิตติคุณ คือ 1) ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ 2) การกลับใจ 3) บัพติศมาโดยลงไปในน้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป และ 4) การปรกมือเพื่อของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก่อนจะรับบัพติศมาต้องมีศรัทธาก่อนและศรัทธาจะนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งคนที่จะรับบัพติศมาเข้ามาสู่ศาสนจักรคริสต์ได้ ก็จะต้องศึกษาพิธีการเบื้องต้น และดำรงชีวิตในการรักษาพระบัญญัติ คือ เริ่มต้นรักษากฎพระวาจาแห่งปัญญา

เริ่มต้นรักษากฎพรหมจรรย์ก่อนรับบัพติศมา กฎพระวาจาแห่งพระปัญญา คือการงดเว้นจากเหล้า บุหรี่ ชา กาแฟ เครื่องดื่มแรง สารกระตุ้น ยาเสพติดทุกชนิด ต้องเลิกจากสิ่งเหล่านี้ก่อน ถึงจะรับบัพติศมาเข้ามาสู่ศาสนจักรคริสต์ได้นั่นเอง ถ้ายังทำสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ และยังไม่เลิกไม่ได้ ศาสนาจักรคริสต์ จะเลื่อนออกไปจนกว่าผู้รับบัพติศมาจะเลิกได้ ซึ่งยอมรับคำสอนของศาสนจักรคริสต์ และดำรงชีวิตตามคำสอนของพระเยซูคริสต์ เพราะการรับบัพติศมา ถือว่าเป็นการเข้าสู่พันธสัญญากับพระเจ้า ว่าเราจะติดตามพระองค์ และเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระองค์ พร้อมทั้งจะรักษาทบบัญญัติของพระองค์และอดทนจนถึงที่สุด (เปเลอ ฌ นคร, 2554)

ศาสนาคริสต์นั้นเป็นศาสนาประเภทเทวนิยม โดยมีความเชื่อว่า การล้างบาปที่กระทำพิธีศีลจุ่มให้ถูกต้องตามพระคัมภีร์ไบเบิลนั้น สามารถชำระล้างบาปกรรมได้ ซึ่งศาสนาคริสต์พระดำรัสของพระเยซูกล่าวรับรองเอาไว้ว่า น้ำที่บริสุทธิ์กับความศรัทธาในพระเป็นเจ้า สามารถชำระล้างบาปเคราะห์ให้แก่ผู้ศรัทธาได้ จากพระดำรัสนี้ชาวคริสต์ทุกคนจึงได้ประกอบพิธีศีลจุ่มขึ้น โดยอาศัยความเชื่อจากพระคัมภีร์ทางศาสนา ที่เรียกว่า คัมภีร์ไบเบิล ภาคพันธสัญญาเดิม ดังนั้น เรื่องศีลจุ่มในศาสนาคริสต์ ได้อาศัยการค้นคว้าจากเอกสาร เป็นหลักในการแสวงหาความรู้ และความเข้าใจให้ถูกต้อง ตามความเป็นจริง ที่จะเป็นกระบวนการนำไปสู่หนทาง ในการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม และสามารถที่จะดำรงตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นศาสนิกชนที่ดีของศาสนานั้นสืบไปนั่นเอง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2548)

ความหมายของศีลจุ่ม

ศีลจุ่มหรือศีลล้างบาป หมายถึง การทำพิธีจุ่มหัวหรือตัวลงในน้ำ หรือใช้น้ำเสกพรหมศีรษะเพื่อรับเข้าเป็นคริสต์ศาสนิกชน ศีลล้างบาปก็เรียก เดิมเรียกว่า “ศีลจุ่ม” ศีลจุ่มนั้นเป็นพิธีทางศาสนาคริสต์ ซึ่งกระทำแก่ทารกที่บิดามารดานับถือศาสนาคริสต์ หรือแก่บุคคลที่เดิมนับถือศาสนาอื่น แล้วหันมานับถือศาสนาคริสต์ โดยจุ่มหัวหรือตัวลงในน้ำศักดิ์สิทธิ์ 3 ครั้ง หรืออาจจะเทน้ำศักดิ์สิทธิ์ลงบนหน้าผาก ซึ่งถือกันว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งการล้างบาป เพื่อรับเข้าเป็นคริสต์ศาสนิกชน เรียกว่า “พิธีศีลล้างบาป” หรือพิธีศีลจุ่มนั่นเอง ในพระคัมภีร์ไบเบิลซึ่งเป็นพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาคริสต์ ได้กล่าวเอาไว้ว่า ศีลจุ่มนั้น

เป็นเครื่องหมายภายนอกที่มาจากความเชื่อ เพื่อเป็นการชำระหรือลบล้างบาปกำเนิด โดยอาศัยการช่วยให้รอดขององค์พระเยซูคริสต์

พิธีการรับศีลล้างบาปนี้ มีเครื่องหมายที่สำคัญ คือการใช้น้ำและการชำระล้างพร้อมกับคำกล่าวว่า ข้าพเจ้าล้างท่าน ในพระนามของ พระบิดา และพระบุตร และพระจิต ผลของศีลล้างบาปมีความเชื่อว่าจะทำให้ได้รับพระพรหรรษาจนได้กลับเป็นลูกของพระเจ้า มีเกียรติและศักดิ์ศรีสมบูรณ์แบบ เพื่อดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมายของความศักดิ์สิทธิ์ ทั้งในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์ ผู้รับศีลล้างบาป อาจกระทำได้ตั้งแต่เริ่มเกิดใหม่ หรือกระทำตอนโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งจะดีกว่า เพราะเป็นการกระทำด้วยความศรัทธาของตนอย่างแท้จริง ผู้ทำพิธีคืออธิการโบสถ์ หรือผู้ที่คุณพ่ออธิการได้มอบหมาย แต่ในยามวิกฤตใกล้ตายก็โปรดศีลล้างบาปให้ได้ทั้งนั้น ผู้โปรดศีลล้างบาปจะต้องทำให้ถูกต้อง มิฉะนั้นจะเป็นโมฆะ (เสรี พงษ์พิศ, 2529)

ผู้รับศีลล้างบาปแล้ว ตามปกติจะมีพ่อแม่ทูนหัวซึ่งไม่ใช่พ่อแม่ของตนเอง พ่อแม่ ทูนหัวนี้ คือ ผู้ประกอบพิธีผู้รับศีลล้างบาป ขณะที่ผู้โปรดศีลล้างบาปจะเทน้ำลงบนศีรษะ ผู้ได้รับเกียรติเป็นพ่อแม่ทูนหัวนี้จะต้องดูแลลูกทูนหัวทางฝ่ายวิญญาณ ไปจนกระทั่งลูกทูนหัวสามารถช่วยตนเองได้ และพ่อแม่ทูนหัวนี้จะแต่งงานกับลูกทูนหัวของตนไม่ได้เด็ดขาด การทำพิธีล้างบาปนี้ อาจกระทำในวันคืนวันปัสกา หรือวันอาทิตย์หรือวันที่เหมาะสมก็ได้ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ทุกคนต้องผ่านพิธีรับศีลนี้ก่อน เพื่อแสดงว่าตนเองได้เข้ามาเป็นสมาชิกของศาสนจักรแล้ว จึงจะสามารถรับศีลอื่นๆ ต่อไปได้อีก การรับศีลล้างบาปนี้กระทำได้เพียงครั้งเดียวในชีวิต แม้ว่าจะเปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่น แต่ถ้ากลับมานับถือศาสนาคริสต์อีกครั้งก็ไม่ต้องรับศีลนี้ เพราะถือว่าทำการล้างบาปแล้วทั้งนี้ เพราะชาวคริสต์เชื่อกันว่า มนุษย์มีบาปกำเนิดติดตัวมาตั้งแต่เกิดสืบมาแต่บรรพบุรุษ ซึ่งตามพันธสัญญาเดิม ในศาสนาคริสต์บอกว่า บาปกำเนิดนี้มาจากมนุษย์คู่แรก คืออาดัม และเอวา (เสรี พงษ์พิศ, 2529)

พิธีล้างบาป สืบเนื่องมาจากความเชื่อของพวกอิสราเอล นับตั้งแต่ยุคพันธสัญญาเดิมที่เชื่อกันว่าการชำระล้างด้วยน้ำ เป็นเครื่องหมายของการชำระทางจิตใจ เริ่มมาจากพระเยซูทรงรับบัพติศมาจากยอห์นผู้ให้บัพติศมาที่แม่น้ำจอร์แดน และพระเยซูเคยมีคำสั่งให้ผู้ที่จะเป็นสาวกนั้นต้องรับศีลล้างบาปในนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต ชาวคริสต์นับตั้งแต่ยุคแรกจนถึงปัจจุบันนี้ จึงได้ถือปฏิบัติตามกันมา เพราะเชื่อว่าเป็นการชำระตนให้บริสุทธิ์จากบาป ยืนยันความเชื่อในพระคริสต์เจ้าผู้ทรงคืนชีพ ศีลล้างบาปเป็นศีลแรก ที่ทุกคนต้องรับเพื่อที่จะเป็นสมาชิกของพระศาสนจักร ตามที่พระเยซูเจ้าได้อธิบายให้โคเดมุสฟังความว่า “ผู้ที่จะเป็นประชากรของอาณาจักรพระเจ้า จะต้องเกิดใหม่จากน้ำและพระจิต” (เสรี พงษ์พิศ, 2529)

คนที่รับศีลนี้ต้องแน่ใจว่า จะละทิ้งหนทางที่ไร้ความรัก ความเมตตาต่อมนุษยชาติ และหันมารับเอาหนทางของพระเยซูคริสต์ ตามที่ยอห์นได้ประกาศเป็นแนวทางความว่า “จงกลับใจเสียใหม่ใครมีเสื้อสองตัว จงเอาตัวหนึ่งให้คนที่ไม่มีและคนมีอาหาร จงแบ่งให้คนอดอยาก ส่วนคนเก็บภาษีอย่าเก็บเงิน ฟักัด และพวกทหารอย่าบังคับขู่เข็ญเอาเงินจากผู้ใดหรือใส่ร้ายเขา จงพอใจกับค่าจ้างที่ตนได้รับ” ศีลศักดิ์สิทธิ์นี้ยังทำให้เขาเป็นสาวกของพระเยซู มีส่วนร่วมในบุญบารมีและศักดิ์ศรีของพระองค์คือการเป็น

บุโรหิต ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์ (ผู้นำ) ในชีวิตประจำวันของเขา เช่น 1) หน้าที่บุโรหิต คือภาวนาและร่วมถวายบูชามิสซา 2) หน้าที่ประกาศก คือสั่งสอนด้วยคำพูดและตัวอย่างที่ดี 3) หน้าที่ของผู้นำ คือต้องรักและช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก (เสรี พงษ์พิศ, 2529)

ความหมายของศีลจุ่ม คือเป็นพิธีรับศาสนิกชนเข้ามาในศาสนาคริสต์ และเป็นการล้างบาป โดยเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีบาปติดตัวมาแต่กำเนิด การทำพิธีศีลจุ่มนี้จะทำให้บาปหายไปและกลับกลายเป็นคนบริสุทธิ์ขึ้นมา มีเครื่องหมายสำคัญคือน้ำ ที่ใช้เป็นเครื่องประกอบพิธี พร้อมกับกล่าวคำว่า ข้าพเจ้าล้างท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต แล้วใช้น้ำเทราดลงบนศีรษะ (เสรี พงษ์พิศ, 2529)

ที่มาของการทำพิธีศีลจุ่ม

ความเป็นมาของพิธีศีลจุ่มหรือศีลล้างบาป คือเพื่อเข้าสู่การเป็นคาทอลิกแบบเต็มตัว ตามความเชื่อของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนที่เกิดมาบนโลกนี้ล้วนมีบาปมาตั้งแต่กำเนิด เพราะการกระทำผิดของมนุษย์คู่แรกของโลก คืออดัมและอีฟที่ฝ่าฝืนคำสั่งไปกินแอปเปิ้ลในสวนเอเดน เพราะฉะนั้นการที่จะเข้ามาเป็นหนึ่งในคริสตชน จึงจำเป็นต้องรับศีลล้างบาปเพื่อทำให้มีแต่ความสะอาดบริสุทธิ์ และความเป็นมาของพิธีศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปนี้ ในพระคัมภีร์ไบเบิลกล่าวว่า โดยพิธีนี้มาจากความเชื่อของชาวอิสราเอลในสมัยโบราณ ตั้งแต่ยุคพันธสัญญาโน้น ในสมัยนั้นมีความเชื่อว่า การชำระล้างด้วยน้ำสะอาด เป็นเครื่องหมายของการชำระล้างทางจิตใจ โดยเริ่มมาจากพระเยซูทรงรับบัพติศมาจากยอห์น ณ แม่น้ำจอร์แดน (เสรี พงษ์พิศ, 2529)

นอกจากนี้ พระเยซูเคยมีคำสั่ง แก่ที่ผู้เป็นสาวก ต้องได้รับศีลล้างบาปในนามของ พระบิดา พระบุตร พระจิต จึงทำให้ชาวคริสต์ตั้งแต่ยุคโบราณจนถึงชาวคริสต์ในปัจจุบัน ได้ถือสืบทอดปฏิบัติตามกันมา เนื่องจากเชื่อว่าเป็นการชำระตัวเองให้บริสุทธิ์จากบาปทั้งหลาย เป็นการยืนยันความเชื่อในพระคริสต์เจ้า พิธีศีลล้างบาป คือเป็นเอกลักษณ์ของพิธีนี้คือการใช้น้ำ โดยผู้รับศีลล้างบาปอาจทำได้ตั้งแต่เป็นเด็กทารก หรือทำตอนโตเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ได้ แต่ตอนเป็นผู้ใหญ่จะดีกว่า เนื่องจากการกระทำด้วยความศรัทธาของตนเองอย่างแท้จริง ต่อมาผู้ที่ทำพิธี คืออธิการโบสถ์ หรือผู้ที่คุณพ่อได้มอบหมายได้ทั้งนั้น แม้แต่ในยามใกล้ตายก็สามารถโปรดศีลล้างบาปได้ทั้งนั้น และผู้โปรดศีลล้างบาปต้องทำให้ถูกต้องทุกประการ ไม่อย่างนั้นก็ถือว่าเป็นโมฆะ ในทางฝั่งผู้รับศีลล้างบาป จะต้องมีพ่อแม่ทูนหัวซึ่งไม่ใช่พ่อแม่แท้ๆ โดยพ่อแม่ทูนหัวนี้ จะทำหน้าที่ประคองศีรษะของผู้รับศีลล้างบาป ในขณะที่ผู้โปรดศีลล้างบาปจะเทน้ำราดลงบนศีรษะ และผู้ที่ได้รับเป็นพ่อแม่ทูนหัว จะต้องดูแลลูกทูนหัวในเรื่องของทางจิตวิญญาณ ไปจนลูกทูนหัวสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ นอกจากนี้ พ่อแม่ทูนหัวจะแต่งงานกับลูกทูนหัวของตัวเองไม่ได้อย่างเด็ดขาด การทำพิธีล้างบาปจะทำในวันคืนวันปัสกาหรือวันอาทิตย์นั่นเอง และผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ทุกคน ต้องผ่านพิธีนี้ก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อเป็นการยืนยันว่าตนเองได้เข้ามาเป็นสมาชิกของศาสนาจักรแล้ว ถึงจะสามารถรับศีลอื่นได้ และการรับศีลล้างบาปนี้ สามารถทำได้เพียงแค่ครั้งเดียวตลอดชีวิต ถึงแม้ว่าจะเปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่น แล้วกลับมานับถือศาสนาคริสต์อีกครั้งก็ไม่ต้องรับศีลนี้ เนื่องจากได้ทำการล้างบาปไปแล้ว

ศีลจุ่มหรือศีลล้างบาป เป็นหนึ่งในพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาคริสต์ พิธีศีลล้างบาปนี้เป็นพิธีกรรมที่สำคัญมาก ซึ่งพิธีนี้เป็นพิธีรับศาสนิกชนใหม่เข้ามาในศาสนาคริสต์ ชาวคริสต์ทุกคนเชื่อกันว่ามนุษย์ทุกคนมีบาปติดตัวมาแต่กำเนิด และการทำพิธีศีลล้างบาปนี้ จะช่วยทำให้บาปหายไปและกลับกลายเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความดี และความบริสุทธิ์ บุคคลใดที่จะเข้ามานับถือศาสนาคริสต์ จะต้องทำพิธีศีลล้างบาปก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งพิธีนี้จะมีบาทหลวงเป็นผู้กระทำ โดยใช้น้ำเทราดลงบนศีรษะ แล้วกล่าวคำว่า ข้าพเจ้าขอล้างท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิตอันบริสุทธิ์ พิธีนี้กระทำได้ครั้งเดียวในชีวิต เมื่อเสร็จพิธีศีลล้างบาปแล้ว บุคคลนั้นก็จะเป็​น​ศาสนิกชน ของศาสนาคริสต์โดยสมบูรณ์แบบ (เสรี พงษ์พิศ, 2529)

วิธีการรับศีลจุ่ม

ดังที่ได้ทราบมาบ้างแล้วว่า ศีลล้างบาปเป็นเสมือนบานประตูบานแรก ที่จะนำเราให้เข้ามาเป็นคริสตชนที่สมบูรณ์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งตามกฎหมายของพระศาสนจักร จากข้อความเชื่อที่บอกว่ามนุษย์เราเกิดมามีบาปกำเนิดติดตัวมาด้วยทุกคน และเมื่อโตขึ้นรู้ความแล้วก็ได้กระทำผิดกระทำความบาปด้วยตัวเองอีกมากมาย พระเยซูคริสต์เจ้าทรงตั้งศีลล้างบาปขึ้น เพื่อชำระล้างให้มนุษย์พ้นจากบาปกำเนิด และบาปที่ทำเองด้วยความหมายถึง การทำให้เกิดใหม่อีกครั้งหนึ่งในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเป็นเจ้าให้มีชีวิตใหม่ ศีลล้างบาปจึงมีอำนาจแห่งการลบล้างบาปทั้งหมดโดยสิ้นเชิง ผู้รับกลายเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรโดยสมบูรณ์ และทำให้สามารถรับศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นได้ ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ถ้าจะเปรียบศีลล้างบาปกับศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ศีลล้างบาปเปรียบเหมือนประตูหน้าบ้าน ที่ทุกคนในบ้านจะต้องผ่านเข้ามาเป็นอันดับแรก เพื่อเข้าไปยังห้องต่างๆ (ศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ) ภายในบ้าน

ดังนั้น ศีลล้างบาปจึงเป็นเงื่อนไขจำเป็นที่ทุกคนจะต้องรับก่อนที่จะได้รับศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ การเป็นคริสตชนจึงจำเป็นต้องรับศีลล้างบาปเสมอ ศีลล้างบาปนี้จะทำให้มนุษย์มีชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกับพระเป็นเจ้า หรือที่เราเรียกว่า “มีชีวิตพระ” หมายถึง การเป็นอวัยวะของพระเยซูคริสต์เจ้า และพระศาสนจักรอย่างแท้จริง และศีลล้างบาปจะทำให้เราได้รับการประทับตราอันไม่รู้เลือนในชีวิต คือเราจะเป็นคริสตชนตลอดไป แม้ภายหลังเราอาจจะหลงลืมพระเป็นเจ้าไปก็ตาม ศีลล้างบาปจึงเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ ที่รับได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ดังที่ได้เคยกล่าวไปแล้วว่า ศีลศักดิ์สิทธิ์มีองค์ประกอบสำคัญ คือเครื่องหมายภายนอกและบทภาวนาประจำศีล สำหรับศีลล้างบาป เครื่องหมายภายนอกที่สำคัญ คือการเทน้ำบนศีรษะของผู้รับศีล และประกอบกับบทภาวนาว่า “ข้าพเจ้าล้างท่าน เดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต” การกระทำดังกล่าวเป็นเครื่องหมายของการชำระล้าง เพราะน้ำคือสิ่งที่ใช้ชำระล้างความสกปรกให้หมดไป มีความหมายลึกซึ้งไปถึงการชำระชีวิต (ทั้งกายและวิญญาณ) ของผู้รับศีลให้ปราศจากบาปและความผิดต่างๆ ให้มีชีวิตพ้นจากความตายฝ่ายวิญญาณ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั่นเอง วิธีการรับศีลจุ่ม คือหลังจากที่บุคคลนั้นได้ยืนยันว่า จะเป็นผู้นับถือศาสนาคริสต์ บาทหลวงจะเป็นผู้กำหนดวันทำพิธี ซึ่งพิธีดังกล่าวนี้ มักจะนิยมกระทำพิธีในโบสถ์ต่อหน้ารูปเคารพของพระเยซูเจ้า บาทหลวงจะเป็นผู้กระทำพิธีให้ทุกอย่าง ผู้ที่จะทำพิธีศีลล้างบาปต้องตั้งจิตอธิษฐานถึงพระเป็นเจ้า บาทหลวงจะเป็นผู้เทน้ำราดลงบน

ศิระของบุคคลนั้น แล้วกล่าวคำว่า ข้าพเจ้าขอล้างท่าน ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต พินิจนี้กระทำได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อเสร็จพิธีบาทหลวงจะเป็นผู้ให้โอวาทคือบอกบัญญัติ 10 ประการ ให้นำไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

พิธีกรรมเกี่ยวกับศีลจุ่ม

ในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่าถึงเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงรับบัพติศมา (โปรเตสแตนต์) หรือพระเยซู ทรงรับพิธีล้าง (คาทอลิก) ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติพระภารกิจของพระเยซู เหตุการณ์นี้ถูกบันทึก ในพระวรสารทั้ง 4 ฉบับ คือมัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์น และถือเป็นหนึ่งในห้าเหตุการณ์สำคัญในชีวิต ของพระเยซู อีกสี่เหตุการณ์ที่เหลือ ได้แก่ การจำแลงพระกาย การถูกตรึงที่กางเขน การกลับคืนพระชนม์ และการเสด็จขึ้นสวรรค์ ยอห์นผู้ให้บัพติศมาประกาศพิธีบัพติศมา ด้วยน้ำเพื่อแสดงการกลับใจและขอรับ การอภัยบาปจากพระเจ้า ท่านกล่าวว่าจะมีผู้หนึ่งมาภายหลัง ผู้นั้นจะให้บัพติศมาด้วยพระวิญญาณ บริสุทธิ์และไฟ ท่านจึงได้เตรียมหนทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์นั้น พระเยซูได้เสด็จไปแม่น้ำ จอร์แดน และรับบัพติศมาจากยอห์นด้วย พระวรสารยังบรรยายเหตุการณ์ขณะนั้นว่าฟ้าสวรรค์ได้เปิด ออก พระวิญญาณบริสุทธิ์ปรากฏรูปเหมือนนกพิราบบินลงมาเหนือพระเยซู พร้อมกับมีเสียงจากสวรรค์ ประกาศว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” (ดนัย ไซโยธา, 2539)

คริสต์ศาสนิกชนส่วนมากถือว่า เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์สำคัญ และเป็นต้นกำเนิดของพิธีบัพติศมาซึ่งเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ในศาสนาคริสต์ แนวคิดบัพติศมานิยมซึ่งศาสนาคริสต์ยุคแรกประณามว่าเป็นความเชื่อนอกกรีต ก็เกิดขึ้นเพราะให้ความสำคัญกับเหตุการณ์นี้นั่นเอง และศาสนาคริสต์ตะวันออกจัดฉลองพระเยซูทรงรับบัพติศมา ในวันที่ 6 มกราคม ส่วนคริสตจักรโรมันคาทอลิก แองกลิคันคอมมิวนิเยน และบางนิกายจัดการฉลองในสัปดาห์ถัดมา เรียกว่า วันฉลององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับพิธีล้าง และมีสาระบางประการที่จำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับศีลล้างบาป มีดังนี้ (ดนัย ไซโยธา, 2539)

1) ผู้โปรตศีลล้างบาป คือโดยปกติจะเป็นพระสงฆ์ แต่ในกรณีจำเป็นอาจเป็นคริสตชนคนใดคนหนึ่งก็ได้ โดยให้ถือตามความเหมาะสม เช่น ไม่มีพระสงฆ์ก็อาจจะเป็น นักบวช บราเดอร์ ซิสเตอร์ ครู คำสอน หรือสัตบุรุษที่ศรัทธาเป็นที่ยอมรับของสังคม แต่ต้องเป็นคริสตชนคาทอลิกด้วยและต้องมีความตั้งใจจริงที่จะโปรตศีลล้างบาป (ดนัย ไซโยธา, 2539)

2) ผู้รับศีลล้างบาป คือสามารถแยกแยะผู้รับศีลล้างบาปแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ก. ผู้ที่เป็นทารก หมายถึง เด็กที่เกิดมาในครอบครัวคาทอลิก เมื่อเขาแข็งแรงแล้ว (โดยประมาณ 3 เดือน) บิดามารดาจะต้องนำเขาไปขอรับศีลล้างบาปกับพระสงฆ์ เพราะหน้าที่สำคัญประการหนึ่งในฐานะบิดาและมารดา เมื่อโตขึ้นเราจะเรียกเด็กเหล่านี้ว่า “คริสตังนอน” สาเหตุก็มาจากการที่มีคนอุ้มมาให้ล้างบาป หรือนอนรับศีลล้างบาปนั่นเอง (ดนัย ไซโยธา, 2539) ข. ผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ หมายถึง คนที่รู้ความแล้ว เมื่อโดยปกติเมื่อเด็กที่โตขึ้นมาจนรู้ความแล้ว เขาจะต้องเรียนคำสอนและจะต้องปฏิบัติศาสนกิจ คือสวดภาวนา ร่วมพิธีกรรมได้ด้วยตัวเอง ต้องมีความเชื่อตามที่พระศาสนจักรสอนซึ่งสรุปอยู่ใน “บทข้าพเจ้าเชื่อในพระเจ้า” และตัวสันใจด้วยตัวเองที่จะรับศีลล้างบาป จึงเรียกคริสตชนคาทอลิกประเภทนี้ว่า “คริสตัง

ยื่น” สาเหตุก็เพราะเขาเดินเข้าไปล้างลาบด้วยตัวของเขาเอง หรือเข้าใจง่ายๆ คือยื่นรับศีลล้างบาปนั่นเอง (ดนัย ไชโยธธา, 2539)

3) พ่อและแม่อุปถัมภ์ (พ่อแม่ทูนหัว) คือพระศาสนจักรเรียกร้องให้ ผู้รับศีลล้างบาปทุกคนต้องมีพ่อและแม่อุปถัมภ์ คือต้องมีผู้คอยดูแลแนะนำ ให้ผู้รับศีลล้างบาปเติบโตขึ้น ในความเชื่อและการเป็นคริสตชนคาทอลิกที่ดี โดยปกติจะเป็นเพศเดียวกับผู้รับศีลล้างบาป และอายุมากกว่าผู้รับศีลล้างบาปพอสมควร ทั้งนี้ เพื่อจะได้สามารถดูแลชี้แนะลูกทูนหัวของตนได้ และป้องกันปัญหาข้อสงสัยที่อาจจะเกิดขึ้นได้ การเลือกพ่อและแม่อุปถัมภ์จึงควรเป็นผู้ที่รู้จักมักคุ้น และเป็นที่เคารพนับถือของผู้รับศีลด้วย เป็นผู้ที่มีความเชื่อความศรัทธา สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนอื่นได้ (ดนัย ไชโยธธา, 2539)

4) ชื่อนักบุญประจำตัว คือเวลารับศีลล้างบาป ทุกคนจะต้องเลือกนักบุญองค์ใดองค์หนึ่งเป็นชื่อนักบุญประจำตัว ถ้าเป็นทารกบิดาและมารดาหรือผู้ใหญ่ จะเป็นคนเลือกให้ หรือถ้าผู้ล้างบาปเป็นผู้ใหญ่อาจจะเลือกด้วยตัวเอง โดยศึกษาประวัติของนักบุญที่ตนชื่นชอบ และเป็นแบบอย่างสำหรับตนเองก็ยิ่งดี โดยปกติก็จะเลือกนักบุญที่เป็นเพศเดียวกับตนเอง แต่พระศาสนจักรก็ได้ห้ามเลือกนักบุญที่เป็นเพศตรงข้ามกับตนเอง ที่สำคัญเขาต้องรู้จักประวัติของท่านนักบุญประจำตัวของตนเองอย่างดี เพื่อเลียนแบบอย่างและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของท่าน

5) ทะเบียนล้างบาป คือผู้ที่รับศีลล้างบาปแล้วทุกคน ต้องได้รับการบันทึกประวัติและสถานภาพไว้ที่วัดของตนและถือเป็นหลักฐานสำคัญ ในการรับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เราจึงถูกเรียกร้องให้นำใบสำเนาศีลล้างบาป ไปแสดงและต้องมีอายุไม่เกิน 6 เดือน ทั้งนี้เพราะเหตุผลดังที่ได้กล่าวไปเบื้องต้นแล้ว

6) พิธีอื่นที่แทนศีลล้างบาป คือในกรณีที่จำเป็นจริงๆ ที่ไม่สามารถจะรับศีลล้างบาปได้ ยังมีพิธีที่ถือว่าเป็นเสมือนศีลล้างบาปได้ มีดังนี้ (ดนัย ไชโยธธา, 2539)

ก. พิธีล้างบาปด้วยเลือด คือการเป็นมรณะสักขี เช่น คนหนึ่งมีความเชื่อในพระเป็นเจ้าแล้ว แต่ไม่มีโอกาสรับศีลล้างบาปแบบธรรมดา ถูกทำร้ายและตายยืนยันความเชื่อ (ดนัย ไชโยธธา, 2539)

ข. พิธีล้างบาปด้วยความปรารถนา คือการแสดงเจตนาความรัก ความเชื่อในพระเป็นเจ้าอย่างมั่นคง และไม่มีโอกาสรับศีลล้างบาป อยู่ในสถานะกำลังจะตายแต่หาผู้โปรดศีลไม่ได้ เช่น เรือกำลังจะจม เครื่องบินตก

ดังนั้น ศีลจุ่มหรือศีลล้างบาป จึงเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ที่สำคัญ ที่ทุกคนจะต้องเอาใจใส่และกระทำให้ดีที่สุด ให้ถูกต้องตามคำสอนของพระศาสนจักร ทุกคนในที่นี้หมายถึงบรรดาผู้อภิบาล พระสงฆ์ ครูคำสอน บิดา มารดา ผู้ปกครอง และผู้รับศีลเอง เพราะดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า เป็นเสมือนประตูหน้าบ้านที่จะทำให้เราเข้าไปในท้องต่างๆ ภายในบ้านได้ ให้เราได้รับพระพรที่จำเป็นของชีวิตตามมากอีกมากมายหลายอย่างนั่นเอง

พิธีรับเข้าเป็นคริสต์ศาสนิกชน

พิธีรับเข้าเป็นคริสต์ศาสนิกชน กล่าวคือคริสต์ศาสนิกชนหรือคริสตชน หมายถึง บุคคลที่นับถือศาสนาคริสต์ ซึ่งเป็นศาสนาประเภทเอกเทวนิยม อันเกิดจากคำสอนของพระเยซูชาวนาซาเรธ คริสต์ศาสนิกชนเชื่อว่าพระองค์คือพระคริสต์ หรือพระเมสสิอาห์ที่ถูกพยากรณ์ไว้ในคัมภีร์ฮีบรู และเป็นพระบุตรพระเป็นเจ้าด้วย คริสต์ศาสนิกชนส่วนใหญ่เชื่อเรื่องพระตรีเอกภาพ คือ เชื่อว่าพระเป็นเจ้าพระองค์เดียวได้ปรากฏเป็น 3 พระบุคคล คือพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามมีคริสต์ศาสนิกชนบางกลุ่มไม่ยอมรับเรื่องพระตรีเอกภาพ จึงเรียกว่า “อตรีเอกภาพนิยม” เช่น พยานพระยะโฮวา และในประเทศไทยเรียกคริสต์ศาสนิกชนชาวโรมันคาทอลิกว่าคริสตัง และชาวโปรเตสแตนต์ว่าคริสเตียน ส่วนพิธีบัพติศมา (ศัพท์โปรเตสแตนต์) หรือศีลล้างบาป (ศัพท์คาทอลิก) มาจากภาษากรีก แปลว่า การล้าง เป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ในศาสนาคริสต์ ทำขึ้นเพื่อรับผู้ที่เพิ่งรับเชื่อเข้าเป็นสมาชิกใหม่ของคริสตจักร พระคัมภีร์ไบเบิล ภาคพันธสัญญาใหม่ระบุว่า ยอห์นผู้ให้บัพติศมา (โปรเตสแตนต์เดิมเรียกว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา) ยอห์นผู้ทำพิธีล้าง (คาทอลิก) หรือนักบุญยอห์น บัปติสต์ (คาทอลิก) เป็นนักเทศน์ชาวยิวในคริสต์ศตวรรษที่ 1

ถือว่าเป็นผู้เผยพระวจนะในศาสนา คือศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาบาไฮ และท่านถูกกล่าวถึงในพระวรสาร คัมภีร์อัลกุรอาน และคัมภีร์ของศาสนาบาไฮ นักบุญยอห์นบัปติสต์บางที่ก็รู้จักกันในชื่อ “ยอห์นผู้มาก่อน” เพราะถือกันว่านักบุญยอห์นเป็นผู้มาล่วงหน้าก่อนพระเยซู และยอห์นผู้ให้บัพติศมา เริ่มประกอบพิธีนี้ให้สาวกของตน โดยให้ผู้รับจุ่มตัวลงในแม่น้ำลึก ถือเป็นสัญลักษณ์ของการกลับใจ และรอคอยอาณาจักรสวรรค์ที่กำลังจะมาถึง พระเยซูทรงรับบัพติศมาจากยอห์นในครั้งนั้นด้วย จากนั้นจึงเริ่มปฏิบัติพระภารกิจของพระองค์ ต่อมาในศาสนาคริสต์ยุคแรก ผู้ให้บัพติศมาจะให้ผู้รับเปลี่ยนกายลงแช่ในแม่น้ำ ซึ่งมีทั้งแบบให้จุ่มทั้งตัว ยืนหรือคุกเข่าในน้ำแล้วผู้ให้บัพติศมา จะตักน้ำรดลงบนผู้รับบัพติศมา ในปัจจุบันบางคริสตจักรยังรักษาวิธีการแบบเดิม บางคริสตจักรก็ใช้วิธีเทน้ำรดลงบนหน้าผากของผู้รับสามครั้ง การเป็นมรณสักขีในศาสนาคริสต์ ถือว่าเป็นการรับบัพติศมาด้วย เรียกว่า พิธีบัพติศมาด้วยเลือด เชื่อว่ามรณสักขีนั้นได้รับความรอดแล้วแม้จะยังไม่ได้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็ตาม คริสตจักรโรมันคาทอลิกปัจจุบันรับรอง พิธีบัพติศมาแห่งความปรารถนา ซึ่งหมายถึงความตั้งใจจะรับบัพติศมาแต่เสียชีวิตเสียก่อนเข้าพิธี ถือว่าได้รับความรอดแล้ว (องค์การกิกีเคียนอินเตอร์เนชันแนล, 2527)

คริสต์ศาสนิกชนบางนิกายประกอบพิธีบัพติศมาแก่ทารกด้วย เพราะเชื่อว่าบัพติศมาเป็นทางแห่งความรอด จนเมื่อฮูลดริช ชวิงลี นักเทววิทยาศาสนาคริสต์สมัยคริสต์ศตวรรษที่ 16 กล่าวว่าพิธีนี้ไม่จำเป็น คริสตจักรแบปติสต์จึงประกอบพิธีบัพติศมาแก่ผู้เชื่อเองเท่านั้น ในทุกวันนี้คริสต์ศาสนิกชนหลายกลุ่ม โดยเฉพาะ เควเกอร์ และแซลเวชันอาร์ มีถือว่าพิธีนี้ไม่จำเป็นและไม่ประกอบพิธีนี้เลย แต่กลุ่มที่ยังมีพิธีนี้อยู่ก็มีรูปแบบพิธีแตกต่างกันไป ส่วนมากรับบัพติศมา คือในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือเดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต โดยถือตามพระมหาบัญญัติก่อนการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระเยซู (องค์การกิกีเคียนอินเตอร์เนชันแนล, 2527)

ในประเด็นเรื่องวิธีการรับศีลจุ่ม พบว่าการรับศีลจุ่มหรือศีลล้างบาป เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของศาสนาคริสต์ ที่นิยมทำสืบเนื่องกันมานานตั้งแต่สมัยคริสตกาล โดยเชื่อว่าเป็นการล้างบาปที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ให้หมดไป เมื่อศาสนิกชนคนใดก็ตามที่ได้ผ่านพิธีการล้างบาปก็จะเป็นคนที่บริสุทธิ์ และได้เป็นศาสนิกชนของศาสนาคริสต์โดยสมบูรณ์แบบ ซึ่งพิธีล้างบาปนี้กระทำได้เพียงครั้งเดียวในชีวิต การรับศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปนั้นบาทหลวงจะเป็นผู้ที่กระทำพิธีให้รวมทั้งยังกำหนดวันประกอบพิธีกรรมให้อีกด้วย พิธีศีลล้างบาปนี้จะใช้น้ำเป็นสัญลักษณ์ในการกระทำพิธี โดยบาทหลวงจะเทน้ำราดลงบนศีรษะของบุคคลนั้น พร้อมกับกล่าวเป็นคาถาว่า ข้าพเจ้าขอล้างท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต และการกระทำพิธีศีลล้างบาปนี้ สามารถกระทำได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ อาจจะกล่าวได้ว่า พิธีศีลล้างบาปนี้เป็นเหมือนประตูหน้าบ้านที่จะทำให้เราเข้าไปในห้องต่างๆ ภายในบ้านได้

บทสวดรับศีลจุ่ม

พิธีศีลจุ่มหรือพิธีศีลล้างบาป คือเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ของผู้ที่กำลังจะเข้าสู่การเป็นผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์อย่างเต็มตัว และพิธีศีลล้างบาปหรือพิธีบัพติศมา เป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ในศาสนาคริสต์ ทำขึ้นเพื่อรับผู้ที่เพิ่งรับเชื่อเข้าเป็นสมาชิกใหม่ของคริสตจักร ซึ่งขั้นตอนและพิธีกรรมนั้นตามความเชื่อของศาสนาคริสต์เชื่อกันว่า ผู้นับถือศาสนาคริสต์ทุกคนต้องผ่านพิธีศีลล้างบาป เสียก่อนจึงจะเป็นชาวคริสต์ที่สมบูรณ์ การรับศีลล้างบาปนี้ได้ครั้งเดียวเท่านั้น แล้วไม่ต้องรับอีกจนตลอดชีวิต ซึ่งขั้นตอนคือผู้ที่เข้าพิธีต้องจุ่มตัวลงไปในน้ำจนมิด แสดงถึงการถูกฝังร่วมกับพระคริสต์ จากนั้นจึงโผล่ขึ้นมาจากน้ำแสดงถึงการฟื้นคืนพระชนม์ ซึ่งพิธีดังกล่าวใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง แม้ผู้ที่ผ่านพิธีศีลล้างบาปแล้วจะเปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่น (องค์การกีเคียนอินเตอร์เนชันแนล, 2527)

ต่อมาได้กลับมานับถือศาสนาคริสต์อีกก็ไม่ต้องรับศีลล้างบาปอีกแล้ว ส่วนที่เรียกว่าศีลล้างบาป เพราะคริสต์ศาสนาเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีบาปติดตัว มาตั้งแต่เกิด เรียกว่า บาปกำเนิด บาปนี้ติดมาจากบรรพบุรุษซึ่งตามพระคัมภีร์กล่าวว่า มาจากมนุษย์คู่แรก คืออาดัมและอีฟ พิธีการรับศีลล้างบาปนี้ มีเครื่องหมายที่สำคัญ คือการใช้น้ำ และการชำระล้างพร้อมกับคำกล่าวว่า “ข้าพเจ้าล้างท่าน ในพระนามของ พระบิดา พระบุตร และพระจิต” ผลของศีลล้างบาปมีความเชื่อว่าจะทำให้ได้รับพระพรหรรษาได้กลับเป็นลูกของพระเจ้า มีเกียรติและศักดิ์ศรีสมบูรณ์แบบ เพื่อดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมายของความศักดิ์สิทธิ์ทั้งในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์ และผู้รับศีลล้างบาปอาจกระทำตั้งแต่เริ่มเกิดใหม่หรือกระทำตอนโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งจะดีกว่าเพราะเป็นการกระทำด้วยความศรัทธาของตนอย่างแท้จริง ผู้ทำพิธี คืออธิการโบสถ์หรือผู้ที่คุณพ่ออธิการได้มอบหมาย แต่ในยามวิกฤตใกล้ตายก็โปรดศีลล้างบาปให้ได้ทั้งนั้น ผู้โปรดศีลล้างบาปจะต้องทำให้ถูกวิธีถ้ามิฉะนั้นจะเป็นโมฆะ (บาทหลวงเบโตร ประชาชาติ ปรีชาวุฒิ, 2554)

พิธีศีลล้างบาป เป็นเครื่องหมายภายนอกที่มาจากความเชื่อ เพื่อเป็นการชำระหรือลบล้างบาปกำเนิด อาศัยการช่วยให้รอดขององค์พระเยซูคริสต์ และพิธีการรับศีลล้างบาปนี้ มีเครื่องหมายที่สำคัญคือ การใช้น้ำ และการชำระล้างพร้อมกับคำกล่าวว่า “ข้าพเจ้าล้างท่าน ในพระนามของ พระบิดา พระบุตร และพระจิต” ในการกล่าวถึงพระตรีเอกภาพว่า “ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณ

บริสุทธิ” (ศัพทโพรเตสแตนต์) หรือ “เดชพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต”(ศัพทโรมันคาทอลิก) In the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit คือมีที่มาจากพระวรสารของนักบุญมัทธิว ความว่า “เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณอันบริสุทธิ” คริสต์ศาสนิกชนกล่าวคำนี้ในโอกาส เช่น การอธิษฐาน ในการประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์ เช่น พิธีบัพติศมา และการทำเครื่องหมายกางเขน เป็นต้น คือหลังจากคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมาได้มีความพยายามที่จะเปลี่ยนบทนี้ เนื่องจากคิดว่าเป็นการยกย่องเพศชายแต่ฝ่ายเดียว ทั้งที่จริงๆ แล้วพระเจ้าทรงไม่มีเพศ บางกลุ่มเลือกที่จะใช้ “ในนามพระเจ้าผู้สร้าง พระผู้ไถ่ และพระเจ้าผู้ทำให้บริสุทธิ” ทั้งนี้คริสตจักรโรมันคาทอลิก และคริสตจักรตะวันออกบางแห่งถือว่าเป็นการไม่ถูกต้องนั่นเอง (บาทหลวงเปโตร ประชาชาติ ปรีชาวุฒิ, 2554) บทสวดรับศีลจุ่ม คือบทที่ใช้สวดภาวนาในการทำพิธีรับศีลจุ่มหรือศีลล้างบาป เป็นบทที่มีความสำคัญอย่างมากในพิธีล้างบาป ซึ่งจะต้องกล่าวในขณะที่กระทำพิธีล้างบาป โดยกล่าวว่า ข้าพเจ้าขอล้างท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต อันแสดงถึงการอ้างเอาพระเป็นเจ้ามาเป็นผู้ปลดปล่อยบาปให้กับตนเองเพื่อความเป็นผู้บริสุทธิบริบูรณ์และเพื่อความเป็นผู้มีชีวิตที่งดงาม (บาทหลวงเปโตร ประชาชาติ ปรีชาวุฒิ, 2554)

การอธิษฐานในศาสนาคริสต์

การอธิษฐาน หรือการภาวนา ในศาสนาคริสต์ หมายถึง ตั้งใจมุ่งผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ตั้งจิตปรารถนา ตั้งจิตขอร้องต่อสิ่งที่ตนถือว่าศักดิ์สิทธิ์เพื่อผลอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น พระดำรัสสอนเรื่องการอธิษฐานของพระเยซูคริสต์ ความว่า เมื่อท่านทั้งหลายอธิษฐาน อย่าเป็นเหมือนคนหน้าซื่อใจคด เพราะเขาชอบยืนอธิษฐานในธรรมศาลาและตามถนน เพื่อจะให้คนทั้งปวงได้เห็น เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้วฝ่ายท่านเมื่ออธิษฐานจงเข้าในห้องชั้นใน และเมื่อปิดประตูแล้ว จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นในที่ลับจะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่านแต่เมื่อท่านอธิษฐานอย่าพูดพล่อย ข้าพเจ้าเหมือนคนต่างชาติกระทำเพราะเขาคิดว่าพูดมากหลายคำ (ดนัย ไชโยธธา, 2553)

พระเจ้าจะทรงโปรดฟัง อย่าทำเหมือนเขาเลย เพราะว่าสิ่งไรซึ่งท่านต้องการ พระบิดาของท่านทรงทราบก่อนที่ท่านพูดขอแล้ว ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานตามอย่างนี้ว่า “ข้าแต่พระบิดาแห่งข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวัน แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้ ขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์ เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้น และขอย่านำข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง แต่ขอให้พ้นจากซึ่งชั่วร้าย เหตุว่าเราข้านาจและฤทธิ์เดช และพระสิริเป็นของพระองค์สืบไปเป็นนิตย์” เพราะว่าถ้าท่านยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงโปรดยก

ความผิดของท่านด้วย แต่ถ้าท่านไม่ยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านจะไม่ทรงโปรดยกความผิดของท่านเหมือนกัน (ดนัย ไชยโยธา, 2553)

ส่วนวิธีการอธิษฐานนั้น คือการอธิษฐานไม่ใช้การสวดมนต์ หรือพูดซ้ำๆ แต่เป็นการพูดคุยกับพระเจ้าเหมือนลูกคุยกับพ่อ เป็นการทูลขอสิ่งที่เรามีความจำเป็นต่อพระเจ้า คริสตชนจะขึ้นต้นคำอธิษฐานด้วยคำว่า “ข้าแต่พระบิดาเจ้า” และลงท้ายด้วยคำว่า “ขอในพระนามของพระเยซูคริสต์ อาเมน” เนื้อความตรงกลางผู้อธิษฐานสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละครั้ง การเริ่มต้นคำอธิษฐานว่าพระบิดาเจ้า เพราะเชื่อว่าพระเจ้าทรงฟังผู้อธิษฐาน จบลงด้วยคำว่า ขอในพระนามของพระเยซูคริสต์ หมายความว่า ผู้อธิษฐานเป็นคนบาปซึ่งไม่มีสิทธิ์คุยกับพระเจ้า แต่เพราะพระคุณของพระเยซูคริสต์ จึงกล้าทูลหรือพูดกับพระเจ้าได้ ส่วนคำว่า “อาเมน” หมายความว่า ขอให้เป็นส่วนทำทงในการอธิษฐานนั้น มีได้หลายแบบแต่ต้องมีท่าทีหรือท่าทางที่เหมาะสมกับสถานที่ ถ้าอยู่ในที่ประชุมหรือคริสตจักร คริสตชนจะนั่งอธิษฐานเหมือนกับคนอื่น ถ้าอยู่ห้องนอนจะนอน หรือคุกเข่าอธิษฐานก็ได้

คุณธรรมของผู้รับศีลจุ่ม

ชาวคริสต์ศาสนิกชนโรมันคาทอลิก เชื่อว่าศีลศักดิ์สิทธิ์เป็นเครื่องหมาย และเครื่องหมายนำความรอด พระหรรษทาน หรือของประทานจากพระเป็นเจ้า เพื่อให้เราได้รับความรอดปลอดภัย อาศัยเครื่องหมายและสัญลักษณ์ภายนอกแบบมนุษย์ เพื่อเป็นสื่อ นำความหมายสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้า โดยทางความเชื่อภายใน เป็นความสัมพันธ์ที่มีต่อกันระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ เพื่อช่วยให้ได้มีส่วนในความศักดิ์สิทธิ์ และสัมผัสกับความรักของพระเจ้า และศีลศักดิ์สิทธิ์เป็นเครื่องหมายภายนอกที่พระเยซูเจ้าทรงตั้งขึ้น โดยผ่านทางพระศาสนจักรที่ประทานให้แก่มนุษย์ เพื่อเป็นอุปกรณ์เครื่องมือของพระนามาซึ่งพระคุณ พระหรรษทานแห่งความรอดและความศักดิ์สิทธิ์ เป็นเครื่องหมายภายนอกที่มาจากความเชื่อภายใน เพื่อทำให้ผู้รับศีลศักดิ์สิทธิ์ ได้รับพระหรรษทานจากองค์พระเป็นเจ้า สำหรับประดับประดองการดำเนินชีวิตของคริสตชนคาทอลิกตั้งแต่เกิดจนตายนั้นเอง อาจจะกล่าวถึงศีลจุ่มหรือศีลล้างบาป คือเป็นเครื่องหมายภายนอกที่มาจากความเชื่อ (ดนัย ไชยโยธา, 2553)

เพื่อเป็นการชำระหรือลบล้างบาปกำเนิด อาศัยการช่วยให้รอดขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า และพิธีการรับศีลล้างบาปนี้ มีเครื่องหมายที่สำคัญ คือการใช้น้ำและการชำระล้างพร้อมกับคำกล่าวว่า “ข้าพเจ้าล้างท่าน ในพระนามของ พระบิดา พระบุตร และพระจิต” ผลของศีลล้างบาปมีความเชื่อว่าทำให้ได้รับพระหรรษทานได้กลับเป็นลูกของพระเจ้า มีเกียรติและศักดิ์ศรีสมบูรณ์แบบ เพื่อดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมายของความศักดิ์สิทธิ์ ทั้งในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์ เมื่อผู้รับศีลล้างบาปอาจจะทำได้ตั้งแต่เริ่มเกิดใหม่ หรือกระทำตอนโตเป็นผู้ใหญ่ซึ่งจะดีกว่า เพราะเป็นการกระทำด้วยความศรัทธาของตนอย่างแท้จริง ผู้ทำพิธีคืออธิการโบสถ์ หรือผู้ที่คุณพ่ออธิการได้มอบหมาย แต่ในยามวิกฤตใกล้ตายก็โปรดศีลล้างบาปให้ได้ทั้งนั้น ผู้โปรดศีลล้างบาปจะต้องทำให้ถูกวิธี มิฉะนั้นจะเป็นโมฆะทันที (ดนัย ไชยโยธา, 2553)

คุณธรรมของผู้รับศีลจุ่ม กล่าวคือหลังจากที่ได้รับการทำพิธีศีลจุ่ม หรือศีลล้างบาปไปแล้วนั้น บุคคลนั้นจะต้องทำตนเป็นศาสนิกชนที่ดีของศาสนาคริสต์ เช่น การทำประโยชน์ช่วยเหลือสังคม การให้

ทานแก่คนยากจน ตลอดจนถึงความมีเมตตาต่อเพื่อนร่วมโลก และการปฏิบัติตนตามพระบัญญัติทั้ง 10 ประการในศาสนาคริสต์อย่างเคร่งครัด พระบัญญัติ 10 ประการ มีดังนี้ 1) จงนมัสการพระเจ้าแต่เพียงองค์เดียว 2) อย่าออกนามพระเจ้า โดยไม่สมควรหรือพร่ำเพรื่อ 3) จงนับถือวันพระเจ้า เป็นศักดิ์สิทธิ์ 4) จงนับถือบิดามารดา 5) อย่าฆ่าคน 6) อย่าผิดประเวณี 7) อย่าลักทรัพย์ 8) อย่านิินหาว่าร้ายผู้อื่นอย่าเป็นพยานเท็จ 9) อย่าคิดมิชอบ และ 10) อย่ามีความโลภ เป็นต้น ซึ่งหลักธรรมทั้งหมดนี้ เป็นหลักการ และเป็นหลักธรรมที่ศาสนิกชนที่ผ่านพิธีการล้างบาปมาแล้ว จะต้องนำบทพระบัญญัติทั้ง 10 ประการ ไปประพฤติและปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัด จึงจะเชื่อว่าได้ปฏิบัติตนตามครรลองคลองธรรมของศาสนาคริสต์นั่นเอง และเรียกได้ว่าเป็นศาสนิกชนที่ดีของศาสนากว่าได้ คุณธรรมของผู้รับศีลจุ่ม คือหลังจากได้รับการทำพิธีศีลจุ่ม หรือศีลล้างบาปเสร็จแล้ว บุคคลนั้นจะต้องปฏิบัติตน ตามพระบัญญัติทั้ง 10 ประการ ของศาสนาคริสต์โดยเคร่งครัด และจะต้องดำรงตนอยู่ในศีลธรรม อันดีงามของศาสนาอีกด้วย เช่น การช่วยเหลือสังคม และการบริจาคทานแก่คนยากจน (दन्य षायोरा, 2553)

บทสรุป

ศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปเป็นหนึ่งในพิธีกรรม อันศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาคริสต์ พิธีศีลล้างบาปนี้เป็นพิธีกรรมที่สำคัญมาก ซึ่งพิธีนี้เป็นพิธีรับศาสนิกชนใหม่เข้ามาในศาสนาคริสต์ ชาวคริสต์ทุกคนเชื่อกันว่ามนุษย์ทุกคนมีบาปติดตัวมาแต่กำเนิด และการทำพิธีศีลล้างบาปนี้ จะช่วยทำให้บาปหายไปและกลับกลายเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความดีและความบริสุทธิ์ บุคคลใดที่จะเข้ามานับถือศาสนาคริสต์ จะต้องทำพิธีศีลล้างบาปก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งพิธีนี้จะมีบาทหลวงเป็นผู้กระทำให้ โดยใช้น้ำเทราดลงบนศีรษะแล้วกล่าวคำว่า ข้าพเจ้าขอล้างท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิตอันบริสุทธิ์ พิธีนี้กระทำได้ครั้งเดียวในชีวิตเมื่อเสร็จพิธีศีลล้างบาปแล้ว บุคคลนั้นก็จะเป็ศาสนิกชนของศาสนาคริสต์โดยสมบูรณ์แบบ (दन्य षायोरा, 2553)

การรับศีลจุ่ม หรือศีลล้างบาป เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของศาสนาคริสต์ ที่นิยมทำสืบเนื่องกันมานานตั้งแต่สมัยคริสตกาล โดยเชื่อว่าเป็นการล้างบาปที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ให้หมดไป เมื่อศาสนิกชนคนใดก็ตามที่ได้ผ่านพิธีการล้างบาปก็จะเป็นคนที่บริสุทธิ์ และได้เป็นศาสนิกชนของศาสนาคริสต์โดยสมบูรณ์แบบ ซึ่งพิธีล้างบาปนี้กระทำได้เพียงครั้งเดียวในชีวิต การรับศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปนั้น บาทหลวงจะเป็นผู้ที่กระทำพิธีให้รวมทั้งยังกำหนดวันประกอบพิธีกรรมให้อีกด้วย พิธีศีลล้างบาปนี้จะใช้น้ำเป็นสัญลักษณ์ในการกระทำพิธี โดยบาทหลวงจะเทน้ำราดลงบนศีรษะของบุคคลนั้น พร้อมกับกล่าวเป็นคาถาว่า ข้าพเจ้าขอล้างท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต และการกระทำพิธีศีลล้างบาปนี้ สามารถกระทำได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ อาจจะกล่าวได้ว่า พิธีศีลล้างบาปนี้เป็นเสมือนประตูหน้าบ้านที่จะทำให้เราเข้าไปในห้องต่างๆ ภายในบ้านได้นั่นเอง (สุชีพ ปุญญานุภาพ, 2525)

บทที่ใช้สวดรับศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปนั้น แต่ละนิกายของศาสนาคริสต์ก็จะมีบทสวดที่แตกต่างกันออกไป แต่บทที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก คือบทที่มาจากพระวรสารของนักบุญมัทธิว ในการกล่าวถึงพระตรีเอกานุภาพ ความว่า In the name of the Father, and of the Son, and of the

Holy Spirit ซึ่งแปลว่า ข้าพเจ้าล้างท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต อันเป็นเครื่องหมายภายนอกที่มาจากความเชื่อภายใน แสดงให้เห็นถึงว่าเป็นการชำระหรือลบล้างบาปกำเนิดโดยอาศัยการช่วยให้รอดของพระเยซูคริสต์

ผู้รับศีลจุ่ม หรือศีลล้างบาปนั้น หลังจากได้ผ่านการรับศีลล้างบาปไปแล้ว ผู้นั้นจะต้องดำรงตนตามพระบัญญัติทั้ง 10 ประการ อันเป็นข้อปฏิบัติตนตามหลักสากลในศาสนาคริสต์ และจะต้องเป็นผู้มีจิตใจเมตตาโอบอ้อมอารีต่อบุคคลอื่นๆ เช่น รักเพื่อนบ้าน การบริจาคทาน การมีน้ำใจช่วยเหลือสังคม ตลอดจนถึงการมีจิตใจที่จงรักภักดีต่อพระเป็นเจ้าในศาสนาของตน และจะต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับความเป็นศาสนิกชนที่ดีต่อศาสนาคริสต์อีกด้วย เมื่อผู้ที่รับศีลล้างบาปได้ปฏิบัติตนเช่นนี้แล้ว ย่อมถือว่าเป็นผู้เคารพในพระเยซูคริสต์เจ้าและชีวิตในโลกนี้จะเป็นชีวิตที่ดีงาม (สุชีพ ปุญญานุภาพ, 2525)

อาศัยความเชื่อที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล และพระวรสารของนักบุญมัทธิว ได้กล่าวเอาไว้ว่า ผู้ที่ได้ผ่านการทำพิธีศีลจุ่มหรือศีลล้างบาปแล้ว ผู้นั้นจะเป็นผู้ที่บริสุทธิ์บริบูรณ์ คือเป็นผู้ที่สะอาดปราศจากบาปทั้งปวง และเป็นศาสนิกชนที่ดีของศาสนาคริสต์ และเป็นสานุศิษย์ของพระเป็นเจ้า มีความเป็นชาวคริสต์โดยสมบูรณ์แบบทุกประการ อันเกิดจากการได้ปฏิบัติตนตามคำสอน ของพระเยซูคริสต์ ฉะนั้น ผลจากการรับศีลล้างบาปจะทำให้ผู้นั้นเป็นผู้มีอิสระเสรีภาพ ดุจดังเป็นบุคคลผู้เกิดใหม่ ภายในอาณาจักรของพระเป็นเจ้า และจะเป็นผู้ที่มีความสุขความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตทั้งในโลกนี้ และในโลกหน้า (องค์การกิกี้นอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล, 2527)

เอกสารอ้างอิง

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554).พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์,
เปลื้อง ณ นคร. (2554).พจนานุกรมแปลไทย. กรุงเทพมหานคร: เอ็ดดูเทนเมนท์,
ราชบัณฑิตยสถาน. (2548)พจนานุกรมศัพท์ศาสนาสาทุก. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน,
เสรี พงษ์พิศ. (2529).ศาสนาคริสต์. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์,
दनัย ไชยโยธา. (2539).นานาศาสนา. กรุงเทพมหานคร: ดอกบัว,
องค์การกิกี้นอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล. (2527).พระคริสต์ธรรมคัมภีร์ พันธสัญญาใหม่.

กรุงเทพมหานคร: สยาม,

บาทหลวงเปโตร ประชาชาติ ปรีชาวุฒิ. (2554).พิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ในศาสนาคริสต์.

กรุงเทพมหานคร: พับลิเคชั่นส์,

दनัย ไชยโยธา. (2553) ศีลล้างบาป. กรุงเทพมหานคร: บันลือสาส์น,

สุชีพ ปุญญานุภาพ. (2525).ประวัติศาสตร์ศาสนาคริสต์. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย,

เดือน คำดี. (2539).ศาสนาคริสต์. กรุงเทพมหานคร: ใบบัว,